

panyl a wot Czerta sawedzeny je. Pšchetoz my mamy schizy jeneho Boha, kiž swoju Smjelnoš na nas, kajž Mantyl, wupšcetrje, na Fromnych a na Njeschikow, na Wuczonych a na Nlewuczonych, na Bohatych a na Khudych, pšchetoz won je našch schitkich Boh.

Tehodla nedyrbimy my so posbjenuč, ale ponizni byč, a niz na to ladacž, hacž my wele, a drusy malo maju. Pšchetoz Boh može pšhecziwo temu nadnišchi a lubošnišchi byč, kotremuž won malo dal je, dyžli pšhecziwo temu, kiž wele ma; haj, won može tebe hižom šašo nabeho wušlefacž, a jeneho, kiž nabi je, renišcho swoblefacž a škrasnišchimi Darami wupšchicž, dyžli tebe. Šehodla zyl da ty druhich šaniczowacž, a so šameho posbjehacž?

We tym Šwjeczi dyrbi tajka Nerunosžtych Parschonow, Šchtantow a Darow byč, so jedyn ša wečeho a wošcheho, dyžli druhi džeržany budže. Ale tehodla neššmy my pšched našchim Knesom a Bohom neruni. Pšchetoz dokelž nicžo, hacž Nada, pšched nim neplaczi, da možno neje, so by so nječto pšched nim kwalicž a hordy byč moč. Schizy dyrbja so pšched nim ponizecž, a we dżicž, hacž my runje bešobu neruni šmy, so pola Boha tehodla žana Nerunosž nebudže. Pšchetoz pšched nim ton nicžo wjazy widženy neje, kiž wele ma, jako ton, kiž malo ma.

So my tak schizy wufnyč dyrbimy so jeho Nady a Smjelnošje džeržecž, a so na tušamu spušcžecž. Pšchetoz woboji, Prawi a Njeschnizy, Bohaczi a Khudzi, Šylni a Štabi šu našcheho Knesa a našcheho Boha. Šchtož woni maju, to maju woni schitko wot neho, wot so šamych pak nicžo, hacž Nječ. Tehodla nedyrbi so žadyn wošche teho drugeho posbjenuč, ale so ponizecž a bojecž. Šchtož pak Dobrego tudy je, je schitko našcheho Knesa a Boha Dar, ton može so teho kwalicž, ty niz, ale dyrbišch tehošameho

š Džakowanjom wužiwacž, a we Bohabojowšzi, pšchetoz won nemože žaneho Šordženja, žaneho Nladuwanja ani Trožkjanja čerpicž.

Runje kajž pak so nicšto šwojeje Fromnošje aby druhich Darow dla posbjenuč nedyrbi; tak nochze tež Boh, dyž ty pšcetrje, kajki khudy Njeschnik ty šy, so ty teho dla sazwyblowacž dyrbjač, ale so ty na jeho Dobročiwosž so dowjerič, a so jeho trošctowacž dyrbišch, prajujžy: Nječ je, so ja tak wele nimam, jako ton aby tamny, da mam ja tola runje teho Boha, ton ze mi tež nadny byč. Tehodla zu ja špokojom byč, šwoj Bucž hicž, mojeho Šamta a Šchtanta ladacž, po tym Samoženju, kotrež mi Boh wudžjelit je. Nochzu nikoho šanicžecž, so nicžeho posbjenuč, nochzu so tež tehodla nicžo staracž, so drusy wjazy maju, dyžli ja. Pšchetoz mi je došž, so ja runje teho Boha mam, kotrehož woni maju, a so pola Boha tehodla žana Nerunosž neje, hacž my Šzlowekojorunje beš šobu neruni šmy.

So mjeni ton Kneš, dyž won to Pšchirunanje wobšankne a praji: Šchtuž so šam powošuje, ton budže ponizeny, a šchtuž so šam ponizuje, ton budže powošeny. Jako by won zyl prajicž: dyž ja tajkich Šwjatych namašam, kiž mi schitko pšchizpja; čim mene čišami maju, čim wjazy zu ja jim dacž; čim mene čišami do so džerža, čim wjazy zu ja jim dawacž. Na to Mjesto pak, šchtuž nješcto ma, a ze tehodla hordy a wošoko widženy byč, temu zu ja jene po druhim šašo wšacž, hacž ja jeho napošletku we Menadži do helškeje Lobiny štorcžu.

Dy bydžišche ton Pšharisejški tak hordy nebyl, ale we Poniznošzi Bohu šwoje Dary pšchizpil a prajit: Kneže, ty šy mi wele Nady wopokajal, so ty me pšched tymi a drubimi Nječami tak nadnje šwarnowal šy, to je twoj Dar, štejo so ja tebi džakuju, šchtož